

עין משפט
נר מצוה

יה

א מיי' ס"ה
מס' ברכו' ס"ז
במ"ג עשין כז
טוש"ע או"ח
סי' קלט ס"י
יט
ב טוש"ע או"ח
סס

二

ג 7 מ"י
שם ה"ח סמ"ג
עשין שם
עוש"ע תו"ח
פי' קלו ס"כ

1

ר' יהודה בר פזי בשם ר' יוסף תשעה נראין כעשרה מומיין מאי עביר
מוסימין אלא אפילו קטן בניהם כן ג' במד"ר פ' מקץ והמת"כ וז"ל
כח בד' רש"י וז"ל מה הנין מוסימין ר"ל מי השלים הענין שלהם [ועי'
בפרוט מבעל"ה דהר"ם זצ"ל] ומאי אלא אפילו קטן בניהם ר"ל להכניס
להפילו דהן תשעה אלא קטן אחד בניהם מושלים :

מחלפה סיטתי דר' ירמיה חני ג'
מאות נזירין עלו בימיו ר'
שמעון בן שטח כו' אחר ר' יוחנן
חולקין על ר' שמעון בן שטח ר'
ירמיה אמר על השני ר' אבה אחר
על הראשון מחלפה סיטתי דר'
ירמיה' הים לרביה לוי' ובה פשיטא לוי'
ר"ל דרבא מביעטא לוי' אם הוילג
ירק מכרך וההם פשיטא לוי' דחולקין
על ר"ם ב' דאלכ ר' זבדך ושמני
הן דרביה לוי' כרשב"ג וכן דפשיטא
לוי' כרבנן ר"ל דהא ר' דקדמר ההם
דחולקין על ר"ם ב' הוא רבנן דרשב"ג
דס"ל דחולקין ירק חזי מנערף כלל וזה
לרביה לוי' הוא כרשב"ג דס"ל דלחולק
פשיטא לוי' ומוביעטא לוי' אם זה
פחולק ירק מכרך חזי לא כן גי'
השנ"א זל פירסו' ולפי גני' ספמיני
מראה לפע"ד דר"ם דים ספ"מ בין
תיבת מוזמין סחם ובין תיבת מוזמון
עליו דמוזמין עליו מושמם אבל הוא
מראה לר' לברך ותיבת מוזמין סחם הוי'
ההוי כולו ויזמון אחת וכולן שה
לדוגמא כבכלי דף ק"מ פ' דהמקשן
פריך ומה דרשב"ג מלשון מנערף
וקס"ד דכולן שוין ואפילו הוא יכול
לגדר ומשני אלתערופי הוא למנערף
חבל

קומי רב ואית דאמרין

ספס. ספס עושין אותו ודאי ר' יהודה בר פיי
בשם ר' יוסי תשעה נראין כעשרה מה מזמנין
מסוימין אלא אפי' קמן ביניהן ר' ברכיה א"ר
יעקב בר זבדי בעא קומי ר' יוסי כמה דברים
אמורים תמן קמן עושין אותו סניפין לעשרה ומר
אף הבא עושין אותו סניף לשלשה. מה תמן
שמיכירין את השם עושין אותו סניף כאן שאין
מיכירין את השם לא כל שכן. א"ל והא אינו כל
שכן תמן על ידי שהן אומרים את השם עושין
אותו סניף. וכאן שאין קורין את השם אין עושין
אותו סניף. תני קמן וספר תורה עושין אותו
סניף אר' יודן כיני מתניתא קמן לספר תורה עושין
אותו סניף מאיכתי עושין אותו סניף. רבי אבינא
אמר איתפלגון רב הונא ורב יהודה תרויהון בשם
שמואל חד אמר כדי שיהא יודע מיב ברכה.
וחרנה אמר ⁶*שיהא יודע למי הוא מברך. א"ר
נמא *כמה זימנין אכלית עם ר' תחליפא אבא ועם
אננייא בר סיס' חביבי ולא זמנין עלי ⁷ עד
שתבאתי שתי שערות. שמואל בר שילת בעא
קומי רב ואית דאמרוין בעין קומי *ר'. שמואל בר
אמר לון ⁸ מזמנין. שמנה פת ושנים ירק אמר
שה ירק אמר לון ⁹ מזמנין. רבי אבינא בעי
דא עד דאנא תמן אצרכת לי מיצר' לי מינך
אוהו שאכל ירק מהו שיברך מחלפה שמיטה
גזירין עלו בימי ר"ש בן שמח מאה וחמשים

בָּהֶן כְּדִי לִכְרוֹת רֹאשׁוֹ לַעֲיָקֶרן שׂוֹזֵר
 יֵשׁ כִּסְפֶּק אֲבָל כֵּאֵן לַעֲנִין לַהֲטַרְק
 זֶה וְדֹא. כְּלוּמֹר אֲעִ"פּ סִפְסֶק הוּא
 לְיִזְמוֹן וְהִינֵנו דִּקְטִי אִין מִדְקִדְקִין
 בָּקֶטֶן: תַּשְׁעָה גִרְאִין כַּעֲשָׂרָה מֵה
 מִזְמוֹנִין. אִם הִיוּ תַשְׁעָה תַּפּוּסִין יִחד
 וּמוֹתֵד כִּךְ אִין לַהֲבָחִין בָּהֶן וְגִרְאִין
 הֵן כַּעֲשָׂרָה מֵה מִזְמוֹנִין אִם דִּינִן
 כַּעֲשָׂרָה וּמִזְמוֹנִין בָּשֶׁם אִין לוֹ:
 מִסּוּמִיִּין. אֲסוּקִי מִילְתָּא הִיא כְּלוּמֹר
 דִּינִן כְּמוֹ שֶׁהִיוּ כֵּאֵן עֲשָׂרָה מִסּוּמִיִּין
 הוֹאִיל וְגִרְאִין כַּעֲשָׂרָה וּמִזְמוֹנִין בָּשֶׁם:
 אֲלֵא אֲפִי קָטֵן בִּיטוּס. כְּלוֹ' וְלֹא
 עוֹד אֲלֵא אֲפִי קָטֵן בִּיטוּס כִּיִּין
 שֶׁגִּרְאִין כַּעֲשָׂרָה מִזְרָפִין אֲפִי
 לַהֲקַטֵּן כְּמוֹ דִּלְמוֹרִינִן דִּקְטֵן עוֹשִׂין
 אוֹתוֹ סִינֵךְ לַעֲשָׂרָה: בָּעֵא קוּמִי ר'
 יוֹסִי. עַל הָאָה לַעֲלִיל דִּמְלַחֲקִין
 בָּקֶטֶן מִמֶּס הֵן עֲשָׂרָה דַּעֲשׂוּסִין
 אוֹתוֹ סִינֵךְ וְכִין שִׁלְשָׁה דִּלְוִין מִזְרָפִין
 אוֹתוֹ וְהִקְשָׁה ר' יַעֲקֹב עַל זֶה:
 כְּמוֹ דְּבָרִים אֲמוּרִים אֲמֵן וְכו'.

כלומר כמו דעת אמר ה'ם גבי
 עשרה דעושין אותו סניף ואומר אף
 הכא גבי שלשה דעושין [אותו] סניף
 דהא ק"ו הוא דמה תמן בעשרה
 שמוצירין את השם בזימון ואפ"ה
 עושין את הקטן לסניף כאן בשלשה
 שאין שמוצירין את השם לא כל
 שכן : וזה אינו כל שכן . כלומר
 דמהדר ליה ר' יוסי דהא לא הוי
 כ"ש דאדורבא איפכא מסתברא
 הם אבל בשלשה שאין כאן הזכרת
 יודין כיני מתניתא כך לריך לשנות
 : . אע"פ שאינו יודע למי מוצק
 ידוע להם שיש בי סומני גדלות
 קודם שעליתי לכאן הוה קמיבעיא
 אשר לא שאלתיו לר' שמואל בר
 יסין לקמן הקוביא דהכא מספקא
 דלקמן משמע דפשיטא ליה סיכול
 לירושלים בימי שמעון בן שטח
 ולחמא

פירוש מבעל ספר חרדים

בש כ'יב"ל לט"ו קטנים נלכסו אחד ספק ואחד קטן עובין את
למקץ כלומר כחיתא דהא דלון מדרקין כסבין כ' קטנים
אם כהיו כ' שערות ולא הניב לשנים ואסני ספק כדכתיב
כהיו א' כהיו וכו' ספק אם כהני ופשיטא ליה לתא דקטן
א' סוף ואל דבר אלף ע' הסני ומאמר דלון מדרקין אלף חולין
נודע באתא קטן סוף אלף חולין אלף סוף אותו סוף
ומי אמרין ככבלי עבר אדא מלפך לעשר אלף עמים ולמדו
עמים: ה"ג בב"ר תשעה נרואל טעמא וממין ופריך מי מוטן
אלף טעמא הית דלמדי כ' מכסני דמוחך שסם כיהא אין אדם מכסין
אלף טעמא: ודא דלמדי כ' מכסני דנראון עין מוטין ופריך על
כסבור נרואל כסמא כסב סם עשרה נרואל פריש פקורן סימא
קטן. לומר אלף אלף פירות כסמא נרואל טעמא היינו כ' ואחד
קטן ואף כי אחד קטן נכלל בין כ' דגולויס ומסלי: ה"ג דבי
ד' נדיש קומי כ"י אמרין קטן עובין אותו סוף לעשרה נימור אור
לג': וסמורין את ה' וסבס' מלפך עינא דלמדי דאכסין
כ' אמר חתרי סינני חולין אחד מוטן דכדנ עינא אלף וסדא
חתריס מתקין כסמא מה עשו סמא להקב' עמא וסבס' אקב' אלף
סמא חתריס וקבדו לן כדכתיב כפרין כ' אלפיוס אקב' אלף
לן כסמא סינניק קטן עמיא חתריס וסמא חולין וסב' ס' מ'
ווסחא חתריס ווסחא סם עינא ח' קטן וסב' כידו.
ס' כרבי' וס' וכתב דלמדי דת דמי לן כ' יודן: כ'
גירסת הכתיבה ליתא חולין אלף כלומר קטן לס' ופריש
ל' לקב' ח' כ' כסמא פ' וסמא יק' וס'. סמא ח' ח'
ל' למחלל מור' וס' וישרא עד דלמדי חתריס מדלוי ל' מימיה
ומאזל כד בילת מבגל כיה וס' וישרא חולין סם ואחד זמן עלה
כיונא לן השלחו וסמא סמא חולין סם ח' ח' ח' ח' ח'
ל' חולין וסמא ל' וישרא כסמא ח' ככבלי אכריכתי ל' סמא
ל' סמא אכריכתי עניו עז מה סמא סמא חולין וסמא ח' ח' ח'
י' ל' סמא חולין סמא: ה"ג בב"ר כ' ירכמי סוף אותו
עליה ואל גרסין מור סינך דמסמא דני עלה אלף י' וישרא
טעמא פשיטא ליה וליחל דלקמן דמא סינניקא כדכתיב דל'
ירכמי: וסמא ל' עלו ירכמיס: אחד שסמא ומי מוטין
ומד'
אחרת ומה דלמדנו מוסמא ומסמא עיין דכידור דלקמן:
עלום

(צ"ו) - רמב" דבריהם אמרין רמב" דנ"ב רמב" דה

מראה הפנים

[illegible]

שְׁנוּי נִסְחָאוֹת (ט"ו) סֶפֶק סֶפֶק כִּי"ל סִנְיָה לְעִשְׂרֵה סִנְיָה (ט"ז) מֵה מִזְמִינִן כִּי"ל מִזְמִינִן מֵה. (ט"ח) כְּמָה דְּכָרִים אֲמֹרִים הֵמֶן כִּי"ל כְּמָה דְּתַמְרֵי תַמָּר. (ט"ט) וְכֵר כִּי"ל וְכֵר. (ס' ד) הִוָּה דְּלִי חִוָּה. (ס"א) אֲנִינִיָּה כֵר סִינִי חֲבִיבִי כִי"ל יִנִּי בֵּא חֲבִיבִי. (ס"ב) שִׁילֵת כִּי"ל שִׁשֵּׁת וְכֵן כְּסֻסֵּה לֵ"ה. (ס"ג) אֲצֻרְכָּת לִי כִי"ל אֲצֻרְכָּת לִיָּה וְכֵה צִרִי לִיָּה. (ס"ד) מַחְלָפָא יִטְהִיָּה דִר' וְיִמִּיָּה כִי"ל יִסָּא.

עמדי יהוה שלי

ר' אבונא ברי מנחם למחצה טהו אמר ר' יעריא עד דנאגא תמן מצרבת לי מיצרי לי מינך לא
 יצילתי' כי ע"ה מה שפיר ה"ר"א אנטר רמיא בא"י (ס' ספודוס מ' קל"ו) שורא אבר לא
 ממנן רב בשואל השיב לו (רמב"ם) עד דנאגא תמן מצרבת לא אבונא השיב לו כמשיב
 בא"י ה"י מסופק בזה) א"ל מי צריך לי מינך לא שאלת רב בשואל השיב לו האם ה"י מסופק
 בזה בריא ה"י שואל לו ב"י ע"ש). ועי' בב"י מ' קצ"ו שהביא בשם האגור שכ שם פוסק
 שד"ח ה"י לפרש ואז לא סבר להך. ופוסקים פוסק

הר"א מגריידיץ
תני שלם מאות מירין עלו בימי ר' שמעון בן שמוח וכו' ר"ב וע' עובדא זו ברבא
פרשה מקץ פ' א"ס :

הר"א מגריידי

יבחרה על מחצה כזמניו וכ' הב"י שנראה שהא"ו פוסק ברש"י ובאמת מבוזר כן בא"ו רק מה
בא"ו דהם ה' יורסים אלא היא כו' ע"ש וא"ש:

222 1782 1783